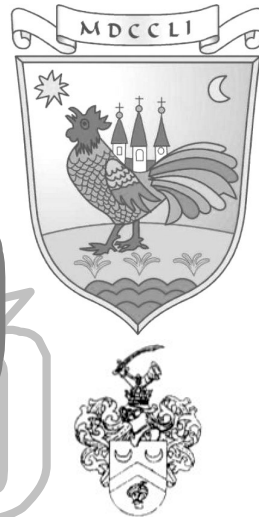

HARANGSZÓ

A BAJSAI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

• II. évf., 3. (4.) szám • 2004. pünkösd

Jöjj el, Szentlélek!

Amikor beteltek Pünkösdnek (Pentecostesnek, vagyis az Ószövetségben már előre jelzett ötvenes számnak) napjai, az apostolok mind együtt voltak ugyanazon a helyen: zaj támadt hirtelen és az égből, mint a heves szélvész, és beteltek Szentlélekkel. (ApCsel 2,1-11). Jézus ekkor váltotta be ígétét: „Kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót küld nektek.”

A Szentlélek a harmadik isteni Személy, aki az Atyával és Fiúval egylényegű, mindent egybegyűjtött, ami addig szét volt szórva, egybeforrasztotta az eddig különbözőt.

Pünkösd napján a különböző népből és nemzetekből összesereglett zarándokokat szinte elvarázsolta az a csoda, hogy Szent Péter apostol bátran kiáll eléjük (az apostolok is, akik addig féltek) szemükre vetik hibáikat, bűneiket. Mindenki saját anyanyelvén hallja az üzenetet, habár Szent Péter apostol zsidó nyelven, arámul beszél, a nyelvek csodájában részesülnek. Ezért kérdezik, hogy mit kell tenniük. „Tartsatok bűnbánatot és kerestek meg”-volt a válasz. Aznap több mint 3000-en kerestek meg, ezért ezt a napot a Szentlélek eljövele napjának, Piros Pünkösd napjának, az Egyház születésnapjának nevezzük.

Ahogy egykor az apostolok, úgy az Egyház is szent várakozásban tölti a Pünkösd előtti napokat. A Szentlélekisten tiszteletére végzett kilenced, a Pünkösd éjszakájának átvirrasztása és más egyéni imádások mind abban segítenek nekünk, hogy meghalljuk a Lélek hívó szavát. Jöjünk, és töltekezzünk fel kegyelmeivel, fő ajándékaival!

Legyün erősek, bátrak, buzgók és kitartóak a lelki életben! Lobogjon a Szentlélekisten lángja szívünkben, lelkünkben, családi közösségünkben! Akkor lesz örömteli és boldog Pünkösdünk.

Rejtőző Istenség, hittel áldalak... Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepe

A Szentháromság vasárnapját követő csütörtök az Oltáriszentség tiszteletére szentelt nap, melyet még Úrnapijának is nevezünk. 1264-ben IV. Orbán pápa rendelte el ezt az ünnepet. Egyházunk ezt a napot annak a titoknak ünneplésére szenteli, hogy a kenyér és bor külső színe alatt Jézus Krisztusnak, az Isten-embernek teste és vére, istensége és embersége valójában, igazán és lényegileg jelen van. Nagycsütörtökön van a szentségnek az alapító napja, de akkor nem tudjuk kellő lelkesedéssel megünnepelni, mert gondolataink az Úr Jézus Krisztus szenvedésére irányulnak. Az ünnep bevezetése után az oltáriszentségi körmenet is szokássá vált. Városok és falvak utcáin vitték körmenetben az Oltáriszentséget, és külön állomások, ill. oltárok voltak felállítva, melyeknél szentségi áldásban részesültek a hívek. A bajsai utcákon is vitték az Oltáriszentséget, a falu szélein állomáshelyeket állítottak, 1927-ig. 1928 tavaszán Böde József plébános, Csizmár Mihály kántor és Cvitkó Mátyás hívó költségén felépültek az Úrnapi kápolnák, és ettől kezdve csak a templom kerítésén kívül, a falu szűkebb központjában, a Templomok terén (ma Felszabadulás-tér) tartották az Úrnapi és a nagyszombati körmenetet is. Akinek a háza előtt elvonult a körmenet, az gyertyákat gyújtott, és tett az ablakába, fokozva az ünnep fényét. Erről a mellékelt fénykép is tanúskodik. 1947-ben, az akkori világi hatóság a vallási cselekményeket csak a templomkerítésén belül engedélyezte. Ekkor lebontották a kápolnákat, és a templomkerítésen belül emelték fel azokat. Azóta a sátrak ajtaja befelé nyílik, a templomudvarra, és a körmeneteket is ott tartják. Környékünkön nincs olyan templom, melynek udvarában téglából épült úrnapi sátrak lennének. A bajsaiak erre büszkéek is. A Szentháromság vasárnapja utáni héten nagy a sürgés-forrás a templomkertben. Dolgos asszonyi kezek javítják, meszelik, majd Úrnapi hajnalán feldíszítik a kápolnáknak levő oltárokat. Régi hagyomány szerint minden oltárt más színű (piros, rózsaszín, fehér és vegyes) virágokkal ékesítenek fel. Minden állomásnál szentségi áldásban részesülnek a hívek.

Ha volna a Földön hely, ahol Jézus látható alakban járna, mint egykor Palesztinában, mennyire vágyakoznánk hozzá menni, nála keresni és találni segítségét minden ügyünkben, bajunkban, minden szenvedésünkben. Pedig minden katolikus templom, ha szegény és kicsi is, ilyen áldott hely, ahol Jézussal bizalmasan társaloghatunk, segítséget, vigasztalást találhatunk. Gyakran elég az Oltáriszentség előtt imádságban eltöltött negyedóra, hogy a nyugtalan lélek békét nyerjen, a fáradt, s hideg lélek az Isten iránti szeretet lángjára gyúljon. Liquori Szent Alfonz mondja: „Semmi sem vigasztal jobban a halál órájában, mint ama pillanat, amelyeket az Oltáriszentség előtt töltöttünk.” Jöjünk mi is minnél többen, és kérjük az Oltáriszentségben rejtőző Jézus Krisztus áldásait mindennapi életünkre!

Úrnapi körmenet 70 évvel ezelőtt

Jézus Szíve, „mindenünk”

Mivel Jézus Szíve ünnepe júniusra esik, ebben a hónapban mindennap Jézus Szíve tiszteletére litániákat tartunk. Az ünnep története: Jézus Szívének, irgalmas szeretetének tisztelete szellemében és tartalmában olyan régi, mint maga az Egyház, melynek középpontjában az Úr Jézus személyében megnyilvánuló isteni szeretet áll. Az Úr Alacoque Szent Margitnak egy látomásában kinyilvánította azt a kívánságát, hogy e titoknak külön ünnepet szenteljenek. Alacoque Szent Margit a következőképpen írta le az Üdvözítő kívánságát: „Egyszer Úrnapi nyolcada alatt a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt térdeltem. Az én Istenem szeretetének túláradó kegyelmeiben részesített. Égtem a vágytól, hogy valahogyan viszonyozzam azt és szeretetért szeretet nyújtsak. Ő így szólt hozzám: „Nagyobb szeretet nem tanúsíthatok irántam, mintha megteszed mindazt, amit már annyiszor kértem tőled”, majd feltárta előttem isteni Szívét: Íme, a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, csak hogy szeretetét irántuk kimutassa. Viszonzásul legtöbb embertől hálátlanságot tapasztalok a tiszteletlenségben, szentségtörésben, megvetésben, amellyel engem e szentségben illetnek. De legjobban az fáj nekem, hogy azok a szívek is, amelyek nekem szentelték magukat, így bánnak velem. Azért azt kívánom tőled, hogy az Úrnapi nyolcada utáni pénteket szívem tiszteletére külön ünnepévé avassák, és e napon járuljonak szentáldozáshoz és ünnepélyes megbánással szerezzenek elégtételt Szívemnek mindazért a méltatlanságért, amellyel illetik, mialatt az Oltáriszentség az oltárokon ki van téve, és én megígérem neked, hogy

szívem megnyílik és isteni szeretetének áldásait bőségesen árasztja ki mindazokra, akik neki e tiszteletet megadják, és azon iparkodnak, hogy azt mások is megadják”.

A Jézus Szíve ájtatosság célja, hogy a hívek figyelmét felhívja arra, hogy Jézusban ne csak Urukat és Királyukat lássák, akit félve imádnak és tisztelnek, hanem bepillantsonak Jézus lelki világába, és rádöbbenjenek az istenemberi szeretet kisugárzására, vagyis: felismerjék az Úr Jézusban legjobb barátjukat is.

Jézus Szent Szívének ígéretei az Alacoque Szent Margitnak adott magánkinylatkozatásból:

- *Megadom Szent Szívem tisztelőinek mindazokat a kegyelmeket, amelyekre állapotuk szerint szükségük van.**
- *Családjukban békét szerzek.**
- *Megvigasztalom őket szenvedéseikben.**
- *Biztos menedékük leszek életükben, de főképpen haláluk óráján.**
- *Minden dolgukat, vállalkozásukat megáldom.**
- *A bűnösök Szívemben az irgalom forrására, tengerére találnak.**
- *A lanyha lelkek buzgókká válnak.**
- *A buzgó lelkek még nagyobb tökéletességre emelkednek.**
- *Megáldom a házakat, amelyekben Szent Szívem képét tisztelik.**
- *A papoknak olyan erőt adok, hogy a legmegrögzöttebb bűnösöket is is megtérítik.**
- *Szívembe zárom, és onnan soha ki nem töröm azoknak a nevét, akik ezt az ájtatosságot terjesztik.**
- *Szívem túláradó irgalmasságában megígérem, hogy mindazoknak, akik kilenc egymás után következő hónap első péntekén megáldoznak, megadom a végső állhatatosság kegyelmét: nem fognak szentségek nélkül meghalni, és Szívemben biztos menedékük lesz haláluk óráján.**

Júniusban mindennap reggel fél 8-kor Jézus Szíve ájtatosság lesz a templomban. Jöjjünk, és imádkozzunk Jézus Szívéhez, úgy, ahogy vallásos, templomba járó bajsai elődeink is tették. Engeszteljük a Szent Szívet bűneinkért és kérjük segítségét életünkre!

A vasárnap megszentelése

Korunk egyik nagy bűne Isten III. Parancsának megszegése, a vasárnap és ünnepnap meg nem tartása. A vasárnap megszentelése isteni törvény, Istent illeti, és pihenésünkre szolgál. A vasárnapi munkaszünet azonban még nem szenteli meg a vasárnapot. A szentmisén való részvétel teszi a munkaszünetet lelkünk számára hasznossá. A vasárnap megszentelése szentmise által ősrégi szokás, mert két fő ünnepünk is a hét első napjára esett: Jézus feltámadása a hét első napjának hajnalán, és a Szentlélek eljövele is a hét első napján történt. Már az apostolok korában is a hívek a hét első napján, azaz vasárnap gyűltek össze a kenyérszégésre, vagyis a szentmisére. A szentmisén való részvételnek óriási jelentősége van az emberiségre nézve. Ezen a közös, nyilvános istentiszteleten mutatja be az ember, mint társadalmi lény, Istennek Jézus áldozatával egyesülve dicséretét, hálaadását, itt engeszteli meg a megsértett isteni Fölséget, és kéri jövőjére is atyai áldását. Egyesek azt mondják, hogy majd, ha megöregszenek, akkor mennek templomba, addig nem érnek rá. De vajon honnan tudják, hogy megéri az öregkort? Sok ágyhoz kötött beteg sóhajt föl: „Fiatal koromban nem jártam templomba, még birtam, most már mennék, de megöregedtem, ágyhoz kötött vagyok, nem mehetek.” –Miért kívánczol te annyira a templomba, amikor otthon is lehet imádkozni? –kérdezte az éppen gallyakat égető ember templomba igyekvő szomszédjától. Ez a lobogó tűzrakásra mutatott: „Nemde, ha szétdobnám a paraszakat, hamar kialudna a tűz? Még együtt van a parázs, addig egyik a másikat tartja izzásban.”

A mai nehéz gazdasági viszonyok között általános panasz tárgyát képezi az, hogy minden megfeszített munkánk ellenére sem tudunk boldogulni, megélni. Sokan nagy nyomatékkal azt is hozzáfűzik, hogy vasárnap és ünnepnapokon is kénytelenek dolgozni, mert másképpen nem boldogulnak. Sokan azt hozzák fel mentségükre, hogy ők szívesen megtartanák a vasárnapot, de gazdasági helyzetük úgy kívánja, hogy vasárnap is dolgozzonak. Igaz, hogy rossz anyagi helyzetben élünk, minden dinár fontos, de ne feledjük, hogy fáradozásunk csak akkor jár haszonnal, akkor jövedelmez, ha azon Isten áldása van! A vasárnap végzett munkára pedig Isten aligha adja áldását. Gondoljunk csak a tavalyi esztendőre! Szinte alig termett valami a szárazság miatt, és gondoljunk az idei év időjárására, a sok csapadékra... Általános vélemény, hogy aki vasárnap is csak a kereset után fut, a szentmisét pedig elhanyagolja, az csakhamar elveszti minden érzékét az örökkévaló dolgok iránt. A hasa lesz az istene, az élvezet az egyetlen boldogsága, és hogy célját elérje, minden rosszra képes lesz, ez pedig tönkreteszi az embert. Aki úgy él, Isten nélkül, úgy is hal meg. „Amilyen a vasárnapod, olyan lesz a halálod napja!”-szól a régi mondás. Emlékezzél meg Istenről, és Isten is terólad meg fog emlékezni (Berch.Szt.János). Bár hetente 1 órát szakítsunk Istenre, pihenjünk, ne pedig vasárnap akarjunk belefutni a munkába, vasárnap meggazdagodni. Mit ér az embernek, ha a világ minden kincsét megnyeri, ha lelke annak kárát vallja? Találó Vianney Szent János mondása: „Ti, akik dolgoztok, azt hiszitek, hogy minden csak a ti munkátoktól függ. De ha betegség, vagy szerencsétlenség ér? Sőt még kisebb bajok is megteszik a magukét. Több kárt okoznak, mint a vasárnapi munka hasznát. Zivatar, jégeső, dér, tűz, árvíz, mind Isten kezében vannak, és akkor büntethet velük, amikor akarja.” Gondolkodjunk el, míg nem késő!!!

Harangszótól Harangszóig

Az elsőáldozásról

A plébánia minden szentségben az Isten köztünk való jelenlétét ünnepli. A szertartások megkívánják, a hívek nagyszámú és tevékeny részvételét. Ezért fontos, hogy a szülők, lelkipásztorok, hitoktatók és a plébániai közösség úgy tekintsen a gyermek keresztségére, első gyónására és első szentáldozására való felkészülésre és megünneplésre, mint egy kiváló alkalomra a gyermekek hitben való növelésére. A szülők feladata és kötelessége, hogy személyesen is részt vegyenek ebben a felkészítésben. Ha ugyanis a szülők nem kapcsolódnak be a hitük fejlődését elősegítő alkalmakba, vagy a rendszeres gyakorló keresztény életük hiányzik, nem tudják támogatni a gyermek lelki fejlődését és a közösség életébe való bekapcsolódását. Az Eucharisziában való részvétel a Szent Test és Szent Vér vételében valósul meg, mint ahogy azt Krisztus tette tanítványaival az utolsó vacsorán. Az Oltárszentségben hozzánk jövő Krisztust szeretettel, tisztelettel és hittel fogadjuk.

Templomunkban május harmadik vasárnapján ünnepeltük a harmadikos hittanos gyermekeink szentáldozását. A nyolc kislány és hét kisfiú lelkesen készült Krisztussal való találkozásra. Az olvasmányokat, könyörgéseket ők maguk olvasták fel. A szentmise végén pedig szép áldozás utáni imával tették még szebbé e fontos eseményt, melyet még a borongós, esős idő sem tudott elrontani.

Elsőáldozók: Bacsa Marcella, Bederka Attila, Bosnyák Krisztián, Fehér Viktor, Füsztnér Annamária, Gogolák Gábor, Juhász Klaudia, Kalapáti Álmos, Kalmár Barbara, Kókity Lilla, Nagy Levente, Oravec Dorottya, Szungyi Boglárka, Tajkman Dávid és Totajev Orsolya.

Támogatók:

24300 BAČKA TOPOLA
NARODNI FRONT 4
TEL: (024) 711-863

A bérmálásról

A bérmálás szentsége a keresztséggel és az Eucharisziával együtt alkotja a keresztény beavatás szentségeinek csoportját. E szentség fölvétele szükséges a keresztségi kegyelem teljessé válásához. Tökéletesebben köt az Egyházhoz, és vele a Szentlélek sajátos ereje gazdagítja a hívőket. A hívőknek szavukkal és életmódjukkal terjeszteni és védelmezni kell a hitet. Tehát a már megkeresztelt ember Krisztus új életébe nyert beavatást. Ezt az új életet táplálja az Eucharisztia szentsége. A Szentlélek a bérmálás szentségében adja a krisztusi életben való kitartást és erőt a tanúságtételhez. A püspök Krisztus apostola és a hivatalos Egyház képviselője. Ő mint az Egyházmegye főpásztora felelős Krisztus tanításának átadásáért. Krisztus nevében, Krisztussal együtt hívja meg a Szentlelket és teljes erejének kiadását a bérmálandókra, hogy hűségesen tudjon tovább is úgy élni, mint Krisztus tanúja. Egyházközségünkben az idén 32 hittanos és 3 felnőtt részesült a bérmálás szentségében. Az ünnepi szentmise május 1-jén, délután 5 órakor kezdődött. Ezt megelőzően hittanosaink találkoztak msgr. dr. Pénzes János szabadkai megyéspüspökünkkel. Szép énekkel köszöntötték, és természetesen kellőképpen felkészülve a hittana nyagból.

Bérmálkozók: Apró Dianna, Apró Krisztina, Barna Szabrina, Csepella Klementina, Csincsák Anikó, Dévity Georgijev Izabella, Dúility Szabolcs, Fülöp Jelena, Győri Krisztián, Hegyellai Kitty, Horvát Boglárka, Huber Ildikó, Juhász Egon, Juhász Róbert, Kalapáti Judit, Kollár Anita, Kovács Boglárka, Kovács Cintia, Kovács Oszkár, Kókity Csilla, Ocsenás Alexandar, Oravec Nikoleta, Ozorák Annamária, Ozorák Marianna, Rabitovszki Tibor, Rubint Klaudia, Stoff József, Szabó Adrianna, Szpisják Denisz, Turuc Izabella, Varga Attila, Vaszlavik Péter, Vaszlavik Renáta, Víg Gabriella és Viljanac Marina.

HARANGSZÓ

Ki zárólag a bajsai hívek belső használatára kiadja a Római Katolikus Plébániahivatal, Bajsa, Felszabadulás tér 1. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és kereskedelmi forgalomba nem kerül. Szerkesztették: Ft. Brasnyó Ferenc, Ft. Vilov Goran, Jósai Erzsébet és Damján Zsolt. Felelős szerkesztő: Brasnyó Ferenc plébános. Számítógépes előkészítés: Damján Zsolt és Pohl Edvin. Lektor: Damján Judit. Sokszorosította a topolyai FOTO RIND műterem. Példányszám: 300.